

всѣко едно начинание, и вие ставате единъ нещастенъ човѣкъ. Затова най добръ е за васъ, ако искате да бъдете щастливи, да се удостоите да влѣзете въ Царството Небесно, отсега-нататъкъ да не помѣтате и да се молите на Господа да ви прости за лошото използуване на всички ония добри мисли и желания, на всички ваши дѣца, които сте помѣтнали, които сте убили и украли тѣхното богатство.

Ето защо въ бъдаще ние трѣбва да отхраниме всѣка една благородна мисль, всѣко едно благородно желание, защото тѣ ще дадатъ единъ отгнѣтъкъ върху нашитѣ носове, вѣжди, очи, и ние ще добиемъ аполоновски типове. Сега-засега хората приличатъ на страшилища, грозотии; сега да идатъ на небето, като видятъ хубавитѣ ангели, тѣ ще избѣгатъ отъ тамъ.

Затова трѣбва да се молимъ на Господа да ни помогне да се избѣлимъ. А това не е много мъчно. Ако една мида можа да направи единъ бисеръ, за който Христосъ я похвали, вие като влѣзете въ небето, за какво ще ви похвали Христосъ? Нѣкой ще каже: „Азъ бѣхъ въ България пръвъ министъръ, но Христосъ ще го попита. „Е, какво добро си направилъ за българския народъ? — Никакво. — Бисеръ имашъ ли? — Нѣмамъ. — Ха, навънъ, пакъ долу на земята, дотогава, докогато направишъ бисеръ, защото безъ този бисеръ нѣма да те приема въ Царството Божие“. Дохожда единъ владика: „Ти какво си направилъ?“ ще го пита Христосъ. — Е, учихъ хората на добро, вѣрвахъ въ Тебе. — Направи ли нѣкакъвъ бисеръ? — Не съмъ. — Навънъ!“ А на този, който е направилъ нѣкакъвъ бисеръ, ще му каже: „Радвамъ се, синко,